

spod. Doliča, kar obžalujemo. Tu imate značajne poštenjake, katerim je bolj mar za blagor Avstrije od liberalcev razdevane, in pa za srečo stiskane domovine slovenske, kakor pa za groše iz loške založnice ali pa za Possegovačke milodare, bodisi v krajcarjih, v zrnju ali listju, za ktere so tirjali zdaj 99 procentov, namreč vest volilcev! Slava našim prebrisanim in pogumnim volilcem!

Iz Rogaca. (Volitev.) Morda bode za prihodnje volitve dobro, ako se v „Slov. Gosp.“ ohrani popis sedanjih volitev, ki so se za kmečke občine vršile 2. julija. Rogačani volimo s Ptujem in trdno smo se nadjali, da bode bl. g. Herman tukaj soglasno izvoljen. Ob določeni uri so bili razve sedmerih volilcev vsi zbrani pri Brezinšku in preden se je volitev začela, izvolil je c. kr. komisar v volilno komisijo gg. Flajšmana iz Slatine, Nunčiča iz Šmarije in Hrovata iz Žetal; volilci so izvolili č. g. nadžupnika Fröhliha, župnika Ulago in župnika Kene-ja. Po nasvetu č. g. Fröhliha je bil kot 7. ud pozvan g. Žurman od sv. Trojice. Ko si potem komisija soglasno izvoli za predsednika č. g. Fröhliha, začelo se je voliti. Vsi volilci so bili za Hermana, ki je dobil 64 glasov, samo enemu ni bil g. Herman po volji, in ta je volil moža, ki ga menda celi svet ne pozna. To je bil namreč Božič, vulgo Jokelbirt iz Spodnjega Sečovja, rodom Hrvat, ki se je pred par leti semkaj priženil in je bil zdaj, ko se župan Blazina ni mogel izvoliti dati, za volilca izvoljen. Ta človek je na dvojno vprašanje odločno odgovoril: Jaz volim Riharda Kalteneggerja: vbožec je menda v mislih imel Riharda Forreggerja, pa je pozabil ime. Vi spodnji Sečovljani pa si drugokrat vendar takega moža izvolite, ki bo znal, koga bo volil. Drugim volilcem Rogačko-Šmarskega okraja pa čast in slava, ker ste si zbrali moža za svojega zastopnika, ki je na čast in slavo celemu slovenskemu narodu.

Od sv. Marjete na Pesnici. (Nesreče.) Zadnji dan jun. je bil za nas nesrečni dan, kajti grozna toča kakoršne tukajšnji ljudi ne pomnijo, je večji del naše fare pobila, setve in gorice vkončala in upanje vbogega kmeta vničila; lakota in pomanjkanje marsikteremu preti, ne bo kruha ne vina in tudi ne cvenka. Beriči in eksekutorji hodijo marljivo okoli zaostalih davkov iztirjat, marsikteri si soli kupiti ne more, veliko manj bo zamogel grozno narastle davke plačevati. — Razun tega vbogi prebivalec na kmetih ne ve, kamor bi svojo malo imetje pospravil, da bi pred tati zadosti varno bilo, kajti skoro vsak dan je slišati od novih tatbin in vendar nič na svitlo ne pride, in dasiravno po naključju kakega tata zasačijo, mu prav vstrežejo, kedar ga v kajho odpeljujejo, kjer se mu bolje godi, kakor marsikteremu vbogemu kmetu, ki doma kruha strada. — Pobalinska divjost grozno narašča, sumljivi pobalini mesto službe božje popivajo, kjer jim brezvestni krčmarji med službo božjo žganjice natakajo, ali pa zunaj pred cerkvo

postopajo in norce brijejo; vkljub obilno pomnoženej gosposki ni reda, ne straha. Srenjski predstojniki so le vbogi sužniki, ki morajo vsakovrstne uradniška dela opravljati, pa še toliko pravice nimajo, da bi zamogli kakega nerodnega pobalina zdatno strahovati.

Od Pesnice. (Volitev.) Največ zaslug v celem našem okraju za liberalno strau si je pri zadnjih volitvah gotovo nabral leitersberški Purgaj, ki je od zgornje Kungote dol do sv. Barbare letal nemčurskih volilcev lovit, a nalovil je le v Leitersbergu in spodnji Kungoti nekatere nemškutarske pokveke, ki so šle v Maribor Possegga volit. Zaletel se je tudi k sv. Marjeti in je tamkaj pred volitvijo volilnih mož letal okoli po krčmah, razsajal in udrihal po domačih duhovnih, a zastoju je bilo njegovo prizadevanje; previdni možje ga poslušali niso ter volili poštene, narodne možje. Po dokončani volitvi je mislil svoj nemčurski žolč razliti nad ondotnim g. kaplanom, ter jih začel psovati „s farjem“, ker pa so mesto odgovora surovežu hrbet obrnoli, je osramoten kmalu omoknil; pa tudi pred sodnijo bo bržčas za svojo surovost imel se zagovarjati. — Sram ga bodi!

Od sv. Jurija na Pesnici. Dne 26. jun. se je nova podoba roženkranske matere Božje v cerkvo iz farovža prenesla in slovesno blagoslovila. Nedavno smo sprejeli č. g. vikara o. benediktina Korb. Lajha iz Admonta kot namestnika župnika, kterege prihod je nas močno razveselil. Ginljiv je bil pogled šolske mladine, ktera mu je cvetlice na cesto ob prihodu trosila, in ga kot prihodnega učitelja za veronauk otroško pozdravljala. G. srenjski predstojnik in več ljudstva iz okolice se je zbralo ter željno pričakovanega g. na cerkvenem shodišču (prostoru) pozdravilo. Bil je ta g. peljan v lepo za ta dan okinčano cerkvo, ktere obličje ga je vidljivo močno ganilo in razveselilo. Kaki izvrstni govornik je ta gospod, kaže ob pridigah zmiraj napolnjena cerkva. Želimo, da bi mu tukaj v tem kraju za vselej dopalo in on zadovoljen pri nas ostal in delal za naš vsestranski blagor!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Volitve se bližajo koncu. Slovenci smemo zadovoljni biti. Pridobili smo toliko poslancev, kolikor jih še v državnem zboru nismo imeli. Konservativci vseh dežel zamorejo tudi zadovoljni biti. Kajti liberalci so zgubili mnogo sedežev in večina se nagiba na konservativno stran. Jugoslovani se bodedo takrat pokazali izredno močni v državnem zboru. Iz Dalmacije pridejo narodnjaki: Monti, Pavlinovič, Bulat, Pozza, Vojnovič in Ivančič, iz Primorskega Vitezič, iz Tržaške okolice Nabergoj, iz Goriškega Winkler, Pajer in Koronini, iz Kranjskega: Klun, grof Barbo, grof Hohenwart, Pfeifer, Obreza, grof Margheri, Poklukar in vitez Šneid, iz Štajerskega Herman, dr. Vošnjak in baron Goedel, le ubogih

120.000 koroških Slovencev ostane brez lastnega poslanca; g. Einspieler in g. Neste sta propala. V Celovcu je namreč g. Einspieler dobil 104 glase, liberalni nemčur Laks 117; tedaj revnih 13 glasov koroški Slovenci niso več zmogli; nemčurski učitelji so mnogo zakrivali ta narodni propad! Neste v Belaku je dobil samo 40 glasov, nasprotni dr. Vran 70. Na Koroškem je vse nemško, vse liberalno izvoljeno, razun g. Otiča, izvoljenega v št. Vidu. Ta je konservativec. Štajerska skup ima sedaj 15 liberalnih, 5 konservativnih in 3 slovenske poslance. Mesta so namreč volila liberalce: Dubača, Forreggerja, itd. jednako tudi kupčijske zbornice in tudi v velikem posestvu ostali so konservativci v manjšini, ker ljubljanski škof, št. paulski prelat na Koroškem nista hotla voliti, Starotrška nadžupnija pa sedaj voliti ni mogla, ker je nadžupnik umrl. Izvoljeni so liberalci Karneri, Hakelberg, Lohninger in Pauer; čudno, sami dedovje iz Spod. Štajera! Ta mali kos zemlje ima torej 9 poslancev: 3 kmetske, 2 mestna, 4 iz velikega posestva. Na Salcburškem, Tirolskem in g. Avstrijskem so konservativci v večini. Hudo propali so liberalci na Moravskem. Kljubovali so porazumu s konservativci; naenkrat stopijo nekateri izmed kljubovalcev proč, se zvežejo s konservativci in izvolijo 8 konservativnih poslancev! Na Českem niso kljubovali in tako oteli 13 poslancev prepustivši konservativcem 10. — Britko za liberalce je tudi to, da so 4 njihovi ministri propali: Horst, Chlumecki, Glaser in Stremajer. Slednjemu najbolj privoščimo propad v Lipnici, najkrepkeje so pritisnili vrli Radgončanje, kojih Stremajer ni prišel obiskavat, med tem ko je Lipničanom se sladkal. Stremajer je propal s 407 glasi proti 477 potem, ko je 10 let bil v Lipnici vselej izvoljen. Sedaj bo moral zapustiti ministerski stol, kojega se težkeje loči, ko duša telesa! Ogerski minister grof Wenkheim je umrl. Škoda v Szegedinu se ceni na 20 milijonov. V Szatmarsko županijo priletele so kobilice in pokončavajo vse, kar je zelenega. Kristijani v Hercegovini so nezadovoljni, ker se mohamedanom preveč prizanaša, in se seljujejo v Črnogoro.

Vnanje države. Bolgarski knez Aleksander I. bil je 7. jul. pri sultanu, se podal v Varno, Ruščuk in Trnovo, kder je prisegnil na bolgarsko ustavo in potuje sedaj nad Plevno v Sredec (Sofijo), kder bo stoloval ta najnovejši slovanski vladar. Ruski car je ukazal polovico vojske razpustiti domov. Iztirani egiptovski vice-kralj Izmael došel je na Italijansko ter ima zraven bab tudi mnogo denarja in dragocenosti seboj. Italijani iščejo zopet novih ministrov. Bismark je napodil 3 ministre, najhujše liberalce in sovražnike katoličanov ter pozval 3 konservativce, med temi 2 katoličana. Sedaj smemo bolj upati, da preneha grdo preganjanje sv. Cerkve. V Ameriki je veliko mesto Port au Prince do tal pogorelo!

Za poduk in kratek čas.

Iz Gradea do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XXIII. Od Bielovaca naprej smo drdrali po gladkej cesti mimo prav prijetnih logov. Srečevali smo skoro neprenehoma mohamedanske družine, ki so zapuščale Sarajevo in se preselijo v druge turške pokrajine, kder jim ne boče življenja nihče grenil. Vozovi so bili s pisanimi prtiči zakriti, da se nij nikjer v nje videlo. V teh so sedele "bule" ali žene z otroci; možje so vstřic jezdili in čuvali svoj harem (babe). Ne poredko pa so sedele žene ogrnene v dolge, bele haljine, celo po dne na ednem konjiču, kterega je vodil krepek sluga. Čudno je bilo gledati te izseljevalce, ki so človeka spominjali Abrahamovega, Izakovega in Jakobovega preseljevanja. V posebno dobro voljo nas je spravila dolga vrsta jetnikov, ktere so tirali z nasajenimi bajoneti vojaki od polka Coronini. Polovica je bila rednih turških vojakov, polovica pa druge druhal. Kakšna zmes je bila to! Prvi je bil mlad, gibčen, lepo vzrašččen, plamenečih oči, drugi starikast, začrnelega obličja, grbančastega čela, divjih, strastnih obranih potez. Tega je krila medvedova koža, onega rudeč plajšč, tretjega pa samo uborne hlačice in s trto povezana srajčica. Tretjina je bila bosih, tretjini so gledali iz zeva-jočih opankov palci mirno v beli svet, ostali so pa korakali v cipelah, ladjicam podobnih. Na nas so streljali z zaničljivimi pogledi, kakor bi nas hoteli na svoje oči natekniti ali ž njimi prebosti. Najbrž jih je grabila zato taka jeza, ker so se nekteri izmed nas posmehovali ne sicer jim, nego njihovej pisanej obleki, v kterej so bili podobni volkovom, medvedom, kozlom, samo ljudem ne.

Na hišah, ki so stale blizu ceste, opazovali smo bele, tudi pobarvane, iz lesa ali iz platna napravljene križe, v znamenje da prebivajo ondi kristijani. Izpod strešja turških koč pa so vibrale majhne zastave v dokaz, da stanujejo v njih mirni, spravljeni ljudje, ki želé tudi od nas milosti in svobode. Sicer pa so mohamedani še le takrat nataknili po svojih bajtah belih cunj, ko so videli, da jim nij več rešitve. A na njih zvéstobo se nij bilo posebno zanašati, ker turčin ostane gledé kristijana eden in isti: lisjak, zalezljivec in zvitnik. Največ turških stanovališč je pa bilo praznih in zapuščenih; mohamedani so ali v vojsko potegnili ali pa so bežali z ženami in otroci v visoke hribe, kakor mi je to v Zenici nek turčin sam pripovedal, na kterega sem bil po naključbi zadel, ko se je ravnokar vračal iz hribov, da pogleda na dom in pozvé, ali zamore in sme pod svojo streho. Nekateri kričači so bili raztrosili glas, da hoče avstrijska armada vse mosleme pomoriti in turške repove iz dežele zapoditi. Od tod toliko strahu in upora med preslepljenimi Turki.